

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ: Ακριβές ηλεκτρονικό αντίγραφο, το οποίο θεωρήθηκε για τη νόμιμη αποδoloποιημένη σήμανση και έκδοσή του, με προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή. Αθήνα, 2023.02.06 16:47:14 ΕΕΤ: Ο Γραμματέας: EVANGELIA MARAGKAKI

Αριθμός αποφάσεως: 802 /2023

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Κωνσταντίνα Πλαστήρα, Πρόεδρο Πρωτοδικών, η οποία ορίσθηκε κατόπιν κληρώσεως σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ. 3 Ν. 3327/2005, χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέως.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια, στο ακροατήριό του, στις 2 Νοεμβρίου 2022, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: του κατοίκου Αττικής, με ΑΦΜ, η οποία εμφανίσθηκε με την πληρεξουσία δικηγόρο της, Αικατερίνη Μάλλιτση (Α.Μ. Δ.Σ.Α.: 33440),

ΤΟΥ ΚΑΘ' ΟΥ Η ΑΙΤΗΣΗ: κατοίκου, με ΑΦΜ, ο οποίος κατά την εκφώνηση της υποθέσεως δεν εμφανίσθηκε ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο.

Η αίτουσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 15-07-2022 αίτησή της, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό εκθέσεως καταθέσεως 72367/8241/18-7-2022, η συζήτηση της οποίας προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσης και εκφωνήθηκε από το έκθεμα.

Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως η πληρεξουσία δικηγόρος της αιτούσας ανέπτυξε άποφορικά τους ισχυρισμούς της και ζήτησε να γίνουν δεκτοί.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

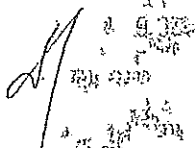
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από την με αριθμό 3929β/21-10-2022 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελητριάς του Εφετείου Αθηνών την οποία νόμιμα προσκόμισε μετ' επικλήσεως η αιτούσα, αποδεικνύεται ότι ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της κρινόμενης αίτησης, με πράξη προσδιορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για την παρούσα δικάσιμο, επιδόθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα στον καθ' ου η αίτηση (άρθρα 122 επ. 128 και 686 ΚΠολΔ). Πλην, όμως, αυτός δεν εμφανίστηκε κατά την παρούσα δικάσιμο κατά την εκφώνηση της υπόθεσης στη σειρά της από το έκθεμα ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο και, συνεπώς, πρέπει να δικαστεί ερήμην. Ωστόσο, η διαδικασία προχωρεί σαν να ήταν και αυτός παρών, μη δικαιουμένου του απολειπομένου καθ' ου να ασκήσει ανακοπή ερημοδικίας κατά της παρούσας απόφασης (άρθρα 696 παρ. 1 και 699 εδάφ. α' ΚΠολΔ, βλ. και "Ασφαλιστικά Μέτρα", έκδοση Δ', σελ. 50).

Από το σύνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 1510 παρ. 1, 1511 παρ. 1, 1513 παρ. 1, εδ. α', 1514 και 1518 παρ. 1 ΑΚ, συνάγεται ότι η μέριμνα για το ανήλικο τέκνο είναι καθήκον και δικαίωμα των γονέων, οι οποίοι την ασκούν από κοινού. Η γονική μέριμνα περιλαμβάνει τόσο την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου, η οποία περιλαμβάνει ιδίως την ανατροφή, επίβλεψη, μόρφωση και εκπαίδευση εκείνου, καθώς και τον προσδιορισμό του τόπου της διαμονής του, όσο και τη διοίκηση της περιουσίας του τέκνου και την εκπροσώπησή του σε κάθε υπόθεση, δικαιοπραξία ή δίκη, που αφορούν στο πρόσωπο ή την περιουσία του. Σε περίπτωση κατά την οποία υπάρχει διακοπή της συμβίωσης των γονέων, η άσκηση της γονικής μέριμνας ρυθμίζεται από το δικαστήριο κατόπιν άσκησης σχετικής αγωγής, η δε ρύθμιση μπορεί να συνίσταται στην ανάθεση της γονικής μέριμνας στον έναν από τους γονείς. Ενόητο δε είναι ότι η αγωγή μπορεί να επιδιώκει την από το δικαστήριο ρύθμιση του περικότερου καθήκοντος και δικαιώματος της επιμέλειας του προσώπου του τέκνου (ΑΠ 215/1998 ΕΛΛΔνη 39.1277). Ειδικότερα, κατά τις ως άνω περιπτώσεις (διαζυνίου, ακύρωσεως γάμου ή διακοπής της έγγαμης συμβίωσης), οπότε

καταργείται ο συζυγικός οίκος, δημιουργουμένης, συνήθως, χωριστής εγκαταστάσεως από κάθε γονέα, ανακύπτει, σε περίπτωση διαφωνίας των γονέων, θέμα ρυθμίσεως του τρόπου ασκήσεως της γονικής μέριμνας στα ανήλικα τέκνα τους. Αλλά και μετά την παρέμβαση του Δικαστηρίου και τη ρύθμιση της ασκήσεως της γονικής μέριμνας του ανηλίκου τέκνου είναι δυνατή, όπως προκύπτει από τη διάταξη του άρθρου 1536 ΑΚ, η ανάκληση ή μεταρρύθμιση της σχετικής αποφάσεώς του, οσάκις μεταβλήθηκαν οι συνθήκες που αποτέλεσαν τη βάση για τη ρύθμιση της γονικής μέριμνας, το δε επιλαμβανόμενο μεταγενεστέρως δικαστήριο οφείλει, με πρωταρχικό γνώμονα το συμφέρον του τέκνου, να σταθμίσει τις νέες αυτές συνθήκες, οι οποίες μπορούν να αφορούν και τον τρόπο ασκήσεως της γονικής μέριμνας από εκείνον, στον οποίο έχει ανατεθεί αυτή και να προσαρμόσει την απόφαση του σε αυτές σύμφωνα με το συμφέρον του τέκνου (ΕφΑθ 1876/1992 ΑρχΝομ 1993.224). Ως αληθές, δε, συμφέρον του ανηλίκου, νοείται το σωματικό, υλικό, πνευματικό, ψυχικό, ηθικό και γενικότερα κάθε είδους συμφέρον. Για την ανάθεση της γονικής μέριμνας σε κάποιον γονέα λαμβάνεται επίσης υπόψη η σταθερότητα των συνθηκών ανάπτυξής του (ΑΠ 425/1990 ΕΛΛΔνη 31.997), ενώ ουσιώδους σημασίας είναι και η επισημαινόμενη στο νόμο ύπαρξη ιδιαίτερου δεσμού του τέκνου προς τον ένα από τους γονείς του και η περί αυτού ρητώς εκπεφρασμένη προτίμησή του, την οποία συνεκτιμά το δικαστήριο ύστερά από τη στάθμιση του βαθμού ωριμότητάς του. Με δεδομένη την ύπαρξη του ευλόγου δεσμού του τέκνου προς το συγκεκριμένο γονέα, αυτή θεωρείται ότι έχει τη δυνατότητα αποτελεσματικότερης διαπαιδαγώγησης προς όφελος του ανηλίκου και επομένως ότι είναι ο πλέον κατάλληλος για την επιμέλειά του, υπό την αυτονόητη προϋπόθεση ότι ο ιδιαίτερος αυτός δεσμός του τέκνου προς τον έναν από τους γονείς του έχει αναπτυχθεί φυσιολογικά και αβίαστα ως ψυχική στάση, η οποία είναι προϊόν της ελεύθερης και ανεπηρέαστης επιλογής του ανηλίκου που έχει στοιχειώδη ικανότητα διακρίσεως (ΑΠ 1910/2005 ΕΛΛΔνη 2006.442, ΕφΑθ 1151/2008 ΕΛΛΔνη 2008.825 και 843). Εξάλλου, αναφορικά με τη σχέση των κριτηρίων για την εξειδίκευση του συμφέροντος του τέκνου, υποστηρίζεται ότι όλα τα κριτήρια είναι κατά κανόνα ισοδύναμα και ότι από τη συγκεκριμένη περίπτωση εξαρτάται το ποια θα θεωρηθούν περισσότερο ή λιγότερο σημαντικά, συνδυαζόμενα, άλλωστε, μεταξύ τους. Για την

κρισιολογηση των στοιχείων που οδηγούν στο σκοπό αυτό, πρέπει να μη λαμβάνονται υπόψη οι τυχόν υπέρτερες οικονομικές δυνάμεις του ενός γονέως, να μη γίνεται επιλογή του γονέως με βάση το φύλο, τη γλώσσα, την ιθαγένεια, τις όποιες πεποιθήσεις του, να μην είναι καθοριστικό στοιχείο επιλογής ή απορρίψεως του το γεγονός ότι πιθανόν να είναι υπαίτιος της διασπάσεως της έγγαμης συμβίωσης (ΑΠ 1019/1994 ΕΕΝ 62.615, ΑΠ 4140/1991 ΝοΒ 39.1104), αλλά να επιλέγεται εκείνος από τους συζύγους που αντικειμενικώς παρέχει *in concreto* τη δυνατότητα καλύψεως του μεγαλύτερου μέρους των ψυχολογικών, κυρίως, αναγκών του ανηλίκου για συναισθηματικές σταθερές, που επιτυγχάνονται με παραμονή στο αυτό, κατά το δυνατόν, οικογενειακό, σχολικό, κοινωνικό περιβάλλον, ανάπτυξη δεσμών, εντάξεως σε συγκεκριμένους κοινωνικούς χώρους, εκδηλώσεις αγάπης, στοργής, αλληλεγγύης, προσοχής, αφοσίωσης αλλά και αυστηρότητας και επιμονής σε θέματα προσαρμογής της συμπεριφοράς του και καθοδήγησής της σε κοινώς αποδεκτές αρχές κοινωνικής συμβιώσεως και κοινωνικής ανοχής, που θα του επιτρέψουν την ακώλυτη, σε κάθε επίπεδο, ψυχοσωματική ανάπτυξη και τη διαμόρφωση της προσωπικότητάς του υπό καθεστώς ελευθερίας, σεβασμού των επιλογών του και αποδοχής. Μόνο το γεγονός ότι ένας από τους γονείς είναι σε θέση να εξασφαλίσει στο τέκνο πιθανόν καλύτερη διαμονή, περισσότερες υλικές ανέσεις και δυνατότητα μορφώσεως, δεν ασκεί αποφασιστική επίδραση, διότι πρέπει, κατά βάση, να τηρείται η αρχή της ισότητας των γονέων και της μη διακρίσεως αυτών από περιουσιακής απόψεως. Η απόφαση του δικαστηρίου πρέπει να σέβεται την ισότητα μεταξύ των γονέων και να μην κάνει διακρίσεις εξαιτίας ιδίως του φύλου, του σεξουαλικού προσανατολισμού, της φυλής, της γλώσσας, της θρησκείας, των πολιτικών ή όποιων άλλων πεποιθήσεων, της ιθαγένειας, της εθνικής ή κοινωνικής προέλευσης ή της περιουσίας (άρθρο 1511 παρ. 3 ΑΚ). Αυτό, δε, ισχύει, ως αμέσως προελέχθη, ανεξάρτητα από την υπαιτιότητα των γονέων ως προς το διαζύγιο ή τη διακοπή της έγγαμης συμβίωσης, εκτός αν η συμπεριφορά του υπαίτιου έχει επιδράσει και στην άσκηση της γονικής μέριμνας-επιμέλειας, ώστε να ανακόπτεται αντίθεση στο συμφέρον του τέκνου, λόγω της εκτάσεως και της βαρύτητας της συμπεριφοράς του αυτής, δηλωτικής της δομής του χαρακτήρα του και της εν γένει

προσωπικότητάς του, έτσι ώστε και έναντι του τέκνου να αναμένεται από αυτόν η τήρηση της ίδιας συμπεριφοράς (ΑΠ 1218/2006 ΕΛΛΔνη 47.1354).

Με την υπό κρίση αίτησή της, η αιτούσα, εκθέτει ότι μετά την αμετάκλητη λύση του γάμου της με τον καθ' ου, δυνάμει της υπ' αριθμ. 2623/2018 απόφασης του Δικαστηρίου τούτου (εκουσία δικαιοδοσία), ανατέθηκε στην ίδια η επιμέλεια του άρρενος ανηλίκου τέκνου τους, κατά τα διαλαμβανόμενα στο διατακτικό της, και καθορίστηκε η άσκηση της επικοινωνίας του καθ' ου, σύμφωνα με το από 09-01-2016 ιδιωτικό συμφωνητικό. Ότι ακολούθως, μετά την παρέλευση διετίας και κατόπιν ασκήσεως από αιτήσεως περί λήψης ασφαλιστικών μέτρων, εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 4584/2021 απόφαση του Δικαστηρίου τούτου (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων), με την οποία ανατέθηκε προσωρινά στην ίδια η επιμέλεια του ως άνω ανηλίκου τέκνου και καθορίστηκε εκ νέου η άσκηση της επικοινωνίας του καθ' ου με αυτό. Ότι, στη συνέχεια οι διάδικοι υπέγραψαν το από 15-12-2021 Πρακτικό Διαμεσολάβησης, με το οποίο συμφωνήθηκε ότι η αιτούσα θα ασκεί οριστικά την επιμέλεια του ανηλίκου και ο πατέρας θα επικοινωνεί με αυτό κατά τα εκεί οριζόμενα. Ότι μετά τη σύναψη του ανωτέρω Πρακτικού μεταβλήθηκαν τα πραγματικά περιστατικά που ελήφθησαν υπόψη κατά την κατάρτισή του και συγκεκριμένα ο καθ' ου, εκδήλωσε την περιγραφόμενη στο δικόγραφο βίαιη συμπεριφορά, η οποία σε συνέχεια έτερων επεισοδίων, καθιστούν επιφοβική για τον ανήλικο την επικοινωνία του πατέρα του μαζί του. Με βάση το ιστορικό αυτό, η αιτούσα, επικαλούμενη επείγουσα περίπτωση, ζητεί να της ανατεθεί, προσωρινά, η αποκλειστική γονική μέριμνα του προσώπου του τέκνου τους, να αποκλεισθεί η επικοινωνίας του καθ' ου με αυτό, κατά τα ιστορούμενα στην αίτηση, απειλούμενης κατ' αυτού προσωπικής κράτησης έξι μηνών και χρηματικής ποινής 500 ευρώ ως μέσων αναγκαστικής εκτέλεσης της εκδοθησομένης απόφασης, καθώς και να καταδικασθεί ο καθ' ου στη δικαστική της δαπάνη. Με τέτοιο περιεχόμενο και αιτήματα η αίτηση αυτή αρμόδια και παραδεκτά (άρθρο 683 παρ. 1 ΚΠολΔ) εισάγεται ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, για να συζητηθεί κατά την προκειμένη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 686 επ.) και είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1510 παρ. 1, 1511, 1513, 1518, 1519, 1520, 1536 ΑΚ, 731 και 732, 735 καθώς και 947, 176 επ.

ΚΠολΔ. Πρέπει, επομένως, η ένδικη αίτηση, να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Από την κατάθεση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου της μάρτυρος της αιτούσας, του που εξετάσθηκε νομότυπα, η οποία (κατάθεση) εκτιμάται μόνη της και σε συνδυασμό προς τα λοιπά αποδεικτικά μέσα κατά το λόγο γνώσης και το βαθμό αξιοπιστίας της μάρτυρος και από όλα τα νομίμως προδομιζόμενα μετ' επικλήσεως έγγραφα και την εν γένει αποδεικτική διαδικασία πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Οι διάδικοι τέλεσαν νόμιμο γάμο στις στα Αττικής, από τον οποίο απέκτησαν ένα ανήλικο τέκνο, τον , που γεννήθηκε στις .

Ήδη, δυνάμει της υπ' αριθμ. 2623/2018 αμετάκλητης απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (διαδικασία εκουσίας δικαιοδοσίας) λύθηκε με συναινετικό διαζύγιο ο μεταξύ των διαδίκων γάμος, ενώ η επιμέλεια του προσώπου του ως άνω ανηλικού τέκνου τους, ανατέθηκε αρχικά με το επικυρωθέν, από 09-01-2016 ιδιωτικό συμφωνητικό τους, στην αιτούσα, ακολούθως δε εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 4584/2021 απόφαση του Δικαστηρίου τούτου (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων), με την οποία η άσκηση της ανατέθηκε προσωρινά στην ίδια και μητέρα του και ρυθμίστηκε το δικαίωμα επικοινωνίας του καθ' ου με το τέκνο του. Στη συνέχεια, καταρτίσθηκε μεταξύ των διαδίκων το από 15-12-2021 Πρακτικό Διαμεσολάβησης, το οποίο κατατέθηκε ενώπιον του ενταύθα Πρωτοδικείου και έλαβε αριθμό 276/2022, με το οποίο συμφωνήθηκε ότι η αιτούσα θα ασκεί οριστικά την επιμέλεια του ανηλικού και ο πατέρας θα επικοινωνεί με αυτό κατά τα εκεί οριζόμενα. Με την κρινόμενη αίτηση της η αιτούσα ισχυρίζεται ότι έχει επέλθει ουσιώδης μεταβολή των πραγματικών περιστατικών που αποτέλεσαν περιεχόμενο του άνω Πρακτικού, ενόψει ιδίως του ότι στις 10-07-2022, και ενώ ο καθ' ου είχε παραλάβει το τέκνο για την άσκηση του δικαιώματος επικοινωνίας μαζί του, έλαβε χώρα ενώπιον του ανηλικού το λεπτομερώς περιγραφόμενο στο δικόγραφο περιστατικό ενδοοικογενειακής βίας μεταξύ του πατέρα του καθ' ου και του τελευταίου, ο οποίος τελούσε σε κατάσταση εμφανούς μέθης, επιστρέφοντας στην οικία των γονέων του μετά τη συμμετοχή του σε εκδήλωση βάπτισης, στην οποία είχε μεταβεί μόνος του χωρίς τον ανήλικο, το οποίο έληξε με την επέμβαση της αστυνομίας και προκάλεσε

στον ανήλικο αισθήματα έντονου φόβου και ανασφάλειας. Το Δικαστήριο, με αποκλειστικό γνώμονα το αληθινό συμφέρον του ανηλίκου, το οποίο επιβάλλει να απομακρυνθεί από το αμφίβολης επάρκειας και καταλληλότητας περιβάλλον του πατέρα, σε συνδυασμό προς τα αισθήματα στοργής που τρέφει η αιτούσα για αυτό, την ηλικία και την ψυχική κατάσταση του ανηλίκου, οδηγείται στην κρίση ότι, πρέπει να ανατεθεί προσωρινά η γονική μέριμνα του τελευταίου αποκλειστικά στην μητέρα αυτού και αιτούσα, και σε κάθε περίπτωση μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί σχετικώς ασκηθισομένης αγωγής περί του θέματος αυτού από τη μητέρα, καθόσον τούτο κρίνεται ως το πλέον πρόσφορο και συμφέρον μέτρο για την ψυχική ισορροπία και ομαλή κοινωνική ανάπτυξη του. Χρήζει μνείας στο σημείο τούτο, ότι δεν κρίνεται εν προκειμένω το κατά πόσον η καθ' ου τρέφει τα δέοντα πατρικά αισθήματα για το τέκνο του, πλην, όμως, πιθανολογήθηκε ότι αυτός δεν ανταπεξήλθε επαρκώς στο καθήκον της άσκησης της γονικής μέριμνας του προσώπου του τέκνου του και δεν μπόρεσε να εξασφαλίσει σε αυτό την απαιτούμενη ομαλότητα και σταθερότητα, η οποία κρίνεται αναγκαία όχι μόνο σε καθημερινή βάση αλλά και κατά τη διάρκεια άσκησης του δικαιώματος επικοινωνίας. Προέχον, κατά την κατά πιθανολόγηση κρίση του Δικαστηρίου και κατά το παρόν στάδιο, είναι ότι το ανήλικο τέκνο των διαδίκων έχει απωλέσει το αίσθημα ασφάλειας, που είναι επιβεβλημένο να παρέχεται σε αυτό από τον πατέρα του. Υπό τις συνθήκες αυτές το Δικαστήριο κρίνει κατά πιθανολόγηση ότι το αληθινό συμφέρον του ανηλίκου τέκνου των διαδίκων, επιβάλλει να ανατεθεί προσωρινά η γονική μέριμνα του προσώπου του στην αιτούσα, προκειμένου να αποκατασταθεί σταδιακά η εκτίμηση και η εμπιστοσύνη προς τον πατέρα του, η δε προσωρινή παύση της επικοινωνίας του με αυτό πιθανολογήθηκε ότι υπαγορεύεται από τις βιολογικές και ψυχικές του ανάγκες, στη δεδομένη χρονική στιγμή, αφού η εξακολούθησή της θα επέφερε τραυματικές συνέπειες και παράταση του αισθήματος ανασφάλειας σε αυτό. Ενόψει τούτων ανωτέρω, το Δικαστήριο άγεται στην κρίση ότι στην παρούσα φάση, το συμφέρον του ανηλίκου απαιτεί όπως η γονική μέριμνα του ανηλίκου ασκείται από την μητέρα του, που κρίνεται κατάλληλη να αναλάβει τη διαπαιδαγώγηση και την ανατροφή του και ως εκ τούτου, να αποκλεισθεί προσωρινά η άσκηση επικοινωνίας του με τον πατέρα του. Στο σημείο αυτό πρέπει να σημειωθεί ότι το Δικαστήριο

οδηγήθηκε στην ως άνω κρίση, χωρίς να προηγηθεί επικοινωνία με το ανήλικο τέκνο των διαδίκων, αφενός μεν διότι τούτο, λόγω της μικρής του ηλικίας στερείται της απαιτούμενης ωριμότητας για τον σχηματισμό προσωπικής κρίσης, αφετέρου δε διότι το σύνολο του προσκομισθέντος αποδεικτικού υλικού κρίνεται ικανό για να διαφωτίσει επαρκώς το παρόν Δικαστήριο, αναφορικά με το κριθέν ζήτημα. Κατ' ακολουθίαν των προεκτεθέντων, και εφόσον πιθανολογήθηκε ότι είναι αυτονόητη και η συνδρομή επείγουσας περίπτωσης λόγω της φύσης του αιτουμένου ασφαλιστικού μέτρου και της άμεσης ανάγκης διεξαγωγής όλων όσων περιλαμβάνει η γονική μέριμνα και επιμέλεια του προσώπου του ανηλίκου (ένεργειες προς δημόσιες υπηρεσίες και ιδιωτικούς φορείς), πρέπει η υπό κρίση αίτηση να γίνει δεκτή ως κατ' ουσίαν βάσιμη, κατά τα ειδικότερα διαλαμβανόμενα στο διατακτικό της παρούσας και να ανατεθεί προσωρινά η γονική μέριμνα του προσώπου του ανωτέρω τέκνου στην αιτούσα μητέρα του, και συγκεκριμένα μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί τακτικής αγωγής, απειλουμένης κατά του καθ' ου χρηματικής ποινής υπέρ της αιτούσας και προσωπικής κράτησης αυτού για την περίπτωση παραβίασης του διατακτικού της παρούσας, κατά τα ειδικότερα διαλαμβανόμενα στο διατακτικό, γενομένου δεκτού και του σχετικού νομίμου αιτήματός της αιτούσας. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα της αιτούσας, δεκτού γενομένου του νόμιμα υποβληθέντος σχετικού αιτήματός της, πρέπει να επιβληθούν σε βάρος του καθ' ου, λόγω της ήττας του (άρθρα 176 παρ. 1 και 191 παρ. 2 του ΚΠολΔ σε συνδ. με άρθρο 84 Ν. 4194/2013 «Κώδικα περί Δικηγόρων»), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην του καθ' ου.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση.

ΑΝΑΘΕΤΕΙ προσωρινά τη γονική μέριμνα του ανηλίκου υιού των διαδίκων, στην αιτούσα μητέρα του,

ΑΠΟΚΛΕΙΕΙ την άσκηση του δικαιώματος επικοινωνίας του καθ' ου με το ως άνω ανήλικό τέκνο του, προσωρινά και μέχρι την έκδοση απόφασης επί τακτικής αγωγής του.

ΑΠΕΙΛΕΙ κατά του καθ' ου η αίτηση χρηματική ποινή τριακοσίων (300 €) ευρώ
και προσωπική κράτηση έως ένα (1) μήνα για κάθε περίπτωση παραβίασης της
αμέσως προηγούμενης διάταξης της παρούσας.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον καθ' ου στα δικαστικά έξοδα της αιτούσας τα οποία
προσδιορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300 €) ευρώ.

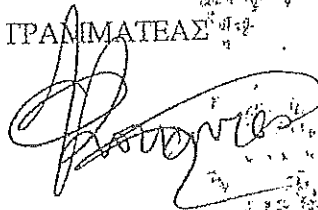
ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, σε έκτακτη δημόσια
συνεδρίαση, στο ακροατήριό του, στις 6 Φεβρουαρίου 2023.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

2011